

Halvdeel ved den forrige Afstemning godkjendte mit Hovedforslag, og dersom man havde antaget, at mit Forslag i sin Heelhed havde været mangelfuldt, vilde jeg visse ligesom have samlet Halvdelen af Stemmerne om Hovedpunktet deri; thi det er Hovedpunktet, den ærede Ordfører angriber. Han siger nemlig, at det er en principiel Mangel ved mit Forslag, at jeg allerede nu vil udfordre Skifteforvaltningen fra Domsmyndigheden. Det er det, der kommer frem i den første Paragraph, og det var den, der fik Halvdelen af Thingets Stemmer for sig. Jeg troer derfor ikke, at der har været Grund for mig til at forelægge mit Forslag her i Dag i en anden Skikkelse end den, det havde ved anden Behandling. Men hvad er det nu for en principiel Mangel, hvorfor den ærede Ordfører anklager mit Forslag? Det er den, at jeg allerede nu vil adskille Forvaltningen fra Domsmagten i Skiftesager. Den ærede Ordfører siger nu ligefrem — han har sagt det tvivlende i den af saamange Tvivlfulde Fleertalsbetænkning — at det ikke er Tiden endnu at komme frem med Spørgsmaalet om Forvaltningens og Domsmagtens Adskillelse i Skiftesager, og at dette Spørgsmaal ikke ligger for i denne Sag. Men skulde dette Spørgsmaal ikke have ligget for siden den 5te Juni 1849? Ligger det ikke for fra den Dag, Grundloven traadte i Kraft? Det er min Mening, at det fra den Dag har været et foreliggende Spørgsmaal, saa ofte der er kommet en Sag for, hvori Domsmagten og Dyrighedsmagten var blandet sammen, og har det ikke netop ligget for i denne Sag, har det ikke været omtalt i Betænkningen fra ifjor, har det ikke været berørt i Ministerens Præmisses til Lovudkastet i Mar, har det ikke været forhandlet her under Sagens første Behandling iaar, har ikke den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) viist sig inconsequent deri, at han under første Behandling taler om § 76 i Grundloven, som nødvendig bør følges her, og som Medlem af Udvalget forlader samme Tanke, har det ikke her været et Moment af Forhandlingen under Lovudkastets anden Behandling og nu, har Udvalget ikke havt til sin Raadighed, og have vi

betænkninger, som Hof- og Stadsretten har afgivet over denne Sag? Og det veed den ærede Ordfører ligesaa vel som jeg, og ligeledes de øvrige Medlemmer af Udvalget, at i disse Betænkninger siger den ene Halvdeel af Hof- og Stadsrettens Medlemmer, at § 76 skal anvendes, naar der bliver Spørgsmaal om Skifterettens Omordning, og derfor er det, at denne Halvdeel — thi det er næsten Halvdelen — af Hof- og Stadsrettens Medlemmer foreslaaer at oprette en særegen Skiftecommission for Kjøbenhavn, og endvidere har Generalprocureuren sagt det samme. Nu spørger jeg: Hvorledes kan den ærede Ordfører med Alvor og Sandhed sige, at det Spørgsmaal ikke skulde ligge for, om der skal være Skilsmisse mellem Forvaltningen og Domsmagten i Kjøbenhavnske Skiftesager, naar vi behandle dette Lovudkast? Derfor paastaer jeg, at den ærede Ordførers Anke imod mig, at jeg skulde være udenfor den egentlige Lovorden i denne Sag, ved at foregribe denne Adskillelse, er aldeles ubesøiet; jeg paastaer tværtimod, at den ærede Ordfører er bagved Spørgsmaalet, han er ikke fulgt med, og han tilfidsætter de Præcedenter og Præmisses, der ligger for i denne Sag. — Dernæst har den ærede Ordfører støttet sig paa, at, dersom mit Forslag antoges, vilde denne Lov ikke komme ud; det er muligt, at den ærede nuværende Justitsminister vil modsætte sig Lovens Udgivelse; jeg veed det ikke, og jeg troer ikke, han med Bestemthed har sagt det; han har vel sagt, at Forslaget ikke var brugeligt, som jeg havde stillet det; men deraf følger jo ikke, at de Mangler, der ere derved, ikke kunne rettes endnu, inden det forlader Rigsdagen, og dernæst kan man heller ikke vide, hvor lang Tid den ærede Minister indtager den Plads, han nu har — vi have seet for ikke ret længe siden, hvorledes et Ministerium ved en Tilfældighed kan forlade sin Plads, om det vil gjentage sig veed Ingen af os, — og endelig troer jeg, at hvor der er Spørgsmaal om at opnaae et saa ringe Resultat, som det indbrømnes, at Ministerens Forslag vil bringe, ligeoverfor et principielt Spørgsmaal —, thi det er et principielt Spørgsmaal, vi her have for, det indbrømmer ogsaa den ærede Ordfører — skal man ikke gaae Ministerens Gang,